

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojša Boričić, kao predsednika veća, Gyltene Sylejmani i Erdogan Haxhibeqiri, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujara Balaj, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca "H. C." shpk iz P., protiv tuženika Carine Kosova, radi poništenja odluke tuženika od godine, odlučujući o zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke izjavljenom protiv presude Apelacionog suda UŽ.AA.br.161/2017 od 19.09.2018 godine, na sednici veća održanog dana 26.02.2019 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan zahtev tužioca "H. C." shpk za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnet protiv presude Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.161/2017 od 19.09.2018 godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom presudom Apelacionog suda UŽ.AA.br.161/2017 od 19.09.2018 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca "H. C." shpk izjavljena protiv presude fisklane divizije upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.2503/14 od 12.01.2017 godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca o ukidanju odluke tuženika Carine Kosova od godine.

Tužioc je ovom sudu podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost presude Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.161/2017 od 19.09.2018 godine. Navodi da je osporena presuda doneta usled pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene materijalnog prava i povreda odredaba postupka. Predložio je da se zahtev usvoji i da se osporena presuda Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.161/2017 od 19.09.2018 godine ukine kao neosnovana.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporene presude, navoda iz zahteva tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je osporenom presudom Apelacionog suda UŽ.AA.br.161/2017 od 19.09.2018 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca "H. C." shpk izjavljena protiv presude fisklane divizije upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.2503/14 od 12.01.2017 godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca o ukidanju odluke tuženika Carine Kosova od godine.

Odlučujući po zahtevu za vanredno preispitivanje, Vrhovni sud je nakon ispitivanja osporene presude i nakon razmatranja navoda iz zahteva, našao da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužioca i potvrdio prvostepenu presudu. Pravni stav Apelacionog suda je u potpunosti prihvatio i ovaj Sud, sobzirom da osporena presuda nije zahvaćena povredama na koje se tužioc poziva u svom zahtevu.

Naime, iz spisa predmeta proizilazi da je tuženik odbio žalbu tužioca zato što vrednost robe prijavljena za carinjenje nije realna cena koja je plaćena za robu u cilju uvoza iste. Nadalje, iz spisa predmeta proizilazi da je tuženik procenio predmetnu robu na osnovu 6-te metode procene, član 35. Zakonika br. 03/L-109 o Carini i Akcizama na Kosovu, odnosno shodno raspoloživim podacima Carine Kosova. Tuženik nije prihvatio prijavljenu vrednost robe po pratećoj dokumentaciji robe uz obrazloženje da nedostaje izvozna deklaracija, nedostaju dokazi o načinu narudžbine, dok se bankarska transakcija od godine, odnosi na kopiju fakture, a ista ne sadrži detalje o banci primaoca. Nesporno je da u spisima predmeta postoji međunarodni platni nalog od godine, u P.C. B., koji je isplaćen za fakturu br....., međutim, da bi se potvrdili navodi da je predstavljena realna vrednost predmetne robe, iz kupoprodajnog ugovora, koji se nalazu u spisima predmeta, nije se moglo utvrditi da se u ovam ugovoru, izrađenom na engleskom jeziku, radi o uvozu i gore navedenoj uplati, te da prateća faktura predmetne robe, koja je podneta kao kopija, ne sadrži informativne detalje izvoznika iz Kine.

Ovaj Sud smatra da su nižestepeni sudovi i tuženi upravni organ pravilno postupili kada su utvrdili da vrednost robe prijavljene za carinjenje nije realno isplaćena cena robe u cilju uvoza iste u pogledu člana 33. Zakonika br. 03/L-109 o Carini i Akcizama na Kosovu. U konkretnom slučaju prateća dokumentacija predmetne robe ima nedostataka i nije potpuna da bi se mogla prihvatiti kao valjan dokaz vrednosti transakcije robe.

Stoga, ovaj sud smatra da je tuženik pravilno postupio kada je izvršio procenu predmetne robe na osnovu 6-te metode procene, član 35. Zakonika br. 03/L-109 o Carini i Akcizama na Kosovu, odnosno shodno raspoloživim podacima Carine Kosova.

Sa svega napred navedenog, Vrhovni sud je našao da su navodi u zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovani, jer nisu od uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud. Po oceni ovog suda, osporena presuda drugostepenog suda je jasna i razumljiva. U obrazloženju osporene presude je dato dovoljno razloga o odlučnim činjenicama koje prihvata i ovaj sud. Sud ocenjuje da je materijalno pravo pravilno primenjeno i da nije povređen zakon na štetu tužioca.

Sa iznetog, a na osnovu člana 54 stav 1 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 26.02.2019,UZVP-ARJ.br.6/2019

Zapisničar,
Bujar Baljaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić